

kunne votere denne Bestemmelse. Med Hensyn til den af den ærede Minister omtalte Skiftesag maa jeg henlede Opmerkksomheden paa, at da jeg frembragte den, anførte jeg den ikke som noget Beviis paa uredelig Fremførd, men jeg nævnte den som et Beviis paa, hvor slet den hele Forvaltning maa være indrettet, siden at 52 Rd. Efterladenskaber efter en fattig tjenende Pige maae lide en Afkortning af 26 Rd. for at kunne komme til endelig Afgjørelse, og jeg troer, at den ærede Minister, efterat have gjort sig bekendt med de ham meddeelte Oplysninger, hvorefter, for at fuldbyrde en gammel fattig Piges testamentariske Bestemmelse om, at et Barn, som hun havde taget sig meget af, skulde have hendes fattige Efterladenskaber, 52 Rd., er der medgaaet 26 Rd., saaledes at der kun er blevet 26 Rd. tilovers til Barnet, maaskee vil indbrømme, at de mange forskjellige „item“, der alle ere lige unyttige, jeg siger ikke lige ulovlige, ikke vilde, naar Forvaltningen var god, være blevne tagne deraf.

Justitsministeren: Naar den ærede Rigsdagsmand stiller det nævnte Tilfælde saaledes, at der for Regjeringen kunde være Opfordring til at tage under Overveelse, om ikke Sportelreglementet skulde fastsætte for store Gebyrer til den kongelige Kasse (Tscherning: Her er slet ikke Tale om Sportelreglementet!), ja, med al Beskedenhed, med al mulig Respekt for den ærede Rigsdagsmands store Indsigt i Alt, tør jeg dog maaskee sige, at jeg ret vel forstaaer mig paa det, der angaaer Skifteforvaltningen; er det altsaa den ærede Talers Mening, at Sportelreglementet bestemmer for store Gebyrer til Fordeel for Kongens Kasse, ja, saa kan hans Bemærkning være grundet, og det er netop Noget af det, der skal opnaaes igjennem den foreslaaede Reform, at saadanne Ulemper kunne blive fjernede; men jeg vil gjentage, og jeg vil ret bede det høitærede Thing at lægge sig det paa Hjerte, hvis lignende Tilfælde skulde frembrages, at det Exempel, den ærede Rigsdagsmand oftere har anført som Beviis paa, hvorledes Sagen stillede sig i Forhold til Embedsmændene, er aldeles ugrundet og forkeert.

Tscherning: Jeg har lykkeligvis en god Sukommelse, og jeg kan huske Regningen saa at sige i det Hele udenad. Sportlerne til Kongens Kasse vare af de 26 Rd. maaskee høit 3 Rd., maaskee lidt derover — aldeles bestemt kan jeg ikke sige det — men de øvrige „item“ vare blandt Andet: Avertissementer i Avisen 5 Rd., Afkrift af Skiftet angaaende de 52 Rd., henimod 5 Rd., nemlig 8 Ark à 50 p. pr. Ark (Justitsministeren: Det faaer Kongens Kasse!), saa er Kongens Kasse en dyr Skriver, saa havde det været ønskeligt, at den ærede Minister, der kjender Skiftesagerne saa særdeles nøie, havde anbraget paa, at den kongelige Kasse ikke paa den Maade kom til at berøve dem, som ere Trængende, og som i dette Tilfælde ere lige paa Fattigvæsenets Grændse, og udplyndre dem, og Den, som har staaet i Spidsen for Skiftevesenet, burde fremfor nogen Anden have anbraget paa en Forandring deri; han burde for lang Tid siden have gjort Skridt i den Retning, og ikke overladt det til en Anden.

Justitsministeren: Efter at have vist, hvor aldeles ubesøjet den ærede Rigsdagsmand har benyttet det omhandlede Tilfælde som et Middel, hvorved han kunde kaste sig over den juridiske Embedsstand, skal jeg, hvad han iøvrigt end maatte anføre, nu ikke høre mig videre med Hensyn til dette Punkt.

Ordføreren: Jeg har ikke Meget at sige til, hvad der allerede er indtalt. Med Hensyn til hvad der blev hørt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (R. C. Larsen), skal jeg kun bemærke, at han vistnok oversaae, at der her er Tale om en Gave, thi ellers forekommer det mig, at han maatte have talt anderledes; denne Sag er iøvrigt tilstrækkeligt omtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt, 2den Valgkreds (Tscherning). Det forekommer mig, at der var Enighed imellem den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand og den høitærede Minister angaaende Sagen om de juridiske Embedsmænds Lønning, idet Ministeren var enig i den Redaction, som hele Udvalget har foreslaaet, og jeg